ബൈബിൾ
രഹസ്യങ്ങൾ

അബ്രഹാം മുക്കത്ത്

സഹോദരനോട് കോപിക്കുന്നവൻ

അബ്രഹാം മുക്കത്ത്

സഹോദരനോട് കോപിക്കുന്നവൻ

എല്ലാം ന്യായവിധിക്ക് യോഗ്യനാകും

(മത്തായി 5:22)

കുല ചെയ്യരുത് എന്ന കൽപനയെ വിശദീകരിക്കുക ആയിരുന്നപ്പോഴാണ് യേശു ഇത്പറഞ്ഞത്. ഇത് ഒരുചെറിയ വിഷയമായിട്ടല്ല യേശു അവതരിപ്പിച്ചതു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. എങ്കിലും പലപ്പോഴും നാം അറിയാതെ, അല്ലെങ്കിൽ ചില നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി അതിനെതിരായി ചെയ്തു പോകുന്നു. അതിൽ ഉപരിയായി അതിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കാറില്ല എന്നതും ഒരു സത്യമാണ്. കോപം സാത്താൻ തന്നെയാണ് എന്ന് പലരും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല

ഭാരതത്തിൽ ഇത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ പരമമായ ധർമ്മമായിട്ടുണ് കരുതപ്പെടുന്നത്.

അഹിംസ പരമോ ധർമ്മഃ.

അഹിംസ എല്ലാവരുടേയും പരമമായ ധർമ്മമാണ്. അതിന്റെ വിശദീകരണം: മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ ഒരു ജീവനും ദ്രോഹം ചെയ്യരുത്. ദ്രോഹം ചിന്തിക്കുന്നത് തന്നെ കർമ്മമാണ്.

മനം കൃതം കർമ്മാഃ നഃ ശരീര കൃതം കൃതം.

മനസ് ചെയ്യുന്നതാണ് കർമ്മം, ശരീരം ചെയ്യുന്നതല്ല.

ഈ ആശയം യേശുക്രിസ്തുവും പറയുന്നു. മനസിൽ ചിന്തിച്ചാൽ പോലും പാപം ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാണ് എന്ന് യേശു സൂചിപ്പിച്ചു. മോക്ഷമെന്ന പരമലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരണമെങ്കിൽ പലനിയമങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇത് കൃത്യമായി പാലിക്കണം.

ദൈവത്തിന് വഴിപാട് അർപ്പിക്കുന്നത് ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യമാണ്. അതിലും ശ്രേഷ്ഠവും മനുഷ്യൻ അത്യാവശ്യം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യമാണ് ആർക്കെങ്കിലും മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ പ്രയാസമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് പരിഹാ

രം ചെയ്യുക എന്നത്. ദൈവത്തിന് വഴിപാട്-സ്തോത്ര വഴി പാട്, ആരാധന മുതലായത്-അർപ്പിക്കുന്നതിലും പ്രാധാന്യം ഇക്കാര്യത്തിനുണ്ട് എന്ന് യേശു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഇത് എത്ര മഹത്തരം എന്ന് ചിന്തിക്കാം. അഥവാ മനസാ, വാ ചാ, കർമ്മണാ ഒരാളേയും വേദനിപ്പിക്കരുത് എന്നും, അങ്ങ നെ ചെയ്തിട്ട് ആരാധിക്കാനായി ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോകരുത് എന്നും സുചനയുണ്ട്. ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ആരാധന എത്ര മുഖ്യമോ അതിലും വെച്ച് മുഖ്യം, ആരേയും വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കലാണ് എന്നാണ് നാം മനസിലാക്കേണ്ടത്. യേശു സൂ ചിപ്പിച്ചതു ഓർമ്മിക്കുക, മനസിൽ ചിന്തിച്ചാൽ തന്നെ ആ പാ പം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

ഇന്ന് നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ, സമൂഹത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞ ഈ വലിയ സത്യത്തെ-കൽപനയെ-പാലിക്കുന്ന എത്ര പേരുണ്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനോടല്ലേ അൽപം പരുഷമായി പറഞ്ഞോളു എന്നാണെങ്കിൽ തെറ്റി. ഓരോ മനുഷ്യരും വാസ്ഥവത്തിൽ എന്താണ് എന്നറിയാത്തിടത്തോളം കാലം അങ്ങനെയേ, തോന്നുകയുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ ഓരോരുത്തരും ആദ്യമേ പഠിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒന്നാം പാഠമായിരുന്നു അതെല്ലാം. ഇനി അതു പഠിക്കുക വിഷമം. ഇന്ന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ, ഇതിന്റെ അറിവും അതിന്റെ ആചരണവും കുറഞ്ഞു വരുന്നു.

എന്താണ് ദൈവം എന്നറിയാത്തവരാണ് പലപ്പോഴും പഠിപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നത്. ഓരോ മനുഷ്യനും ദൈവ നിർമ്മിത ദേവാലയങ്ങളാണ് എന്നും, ദൈവമാണ് അതിൽ ഇരിക്കുന്നത് എന്നും ഭാരതീയരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിൽ തന്നെ പ്രത്യേകിച്ച് മാതാവ്, പിതാവ്, ഗുരു-ആചാര്യൻ-എന്നിവർ.

മാതൃൂ ദേവോ ഭവഃ- മാതാവ് ദൈവമാണ്. പിതൃൂ ദേവോ ഭവഃ - പിതാവ് ദൈവമാണ്. ആചാര്യ ദേവോ ഭവഃ - ആചാര്യൻ ദൈവമാണ്. അതേ സത്യം യേശുക്രിസ്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പലരും അത് മനസിലാക്കുന്നില്ല. അവരോട് പെരുമാറുന്നത് ദൈവത്തോടെന്ന പോലെയായിരിക്കണം.

ഇതേ കാര്യം വി.പൗലോസും സൂചിപ്പിക്കുണ്ട്. ഭാര്യമാരേ, കർത്താവിനെന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴ്

പ്പെട്ടിരിപ്പീൻ, എന്നു പൗലോസ് പറയുന്നു. അതുപോലെ വേലക്കാർ അവരുടെ യജമാനന്മാർ ദുഷ്ടരായാൽകൂടെ, ക്രിസ്തുവിനോടെന്നവണ്ണം അവരോട് പെരുമാറണം എന്നും വി. പൗലോസ് പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതിന്റെ ഗൗരവം ഇക്കാലത്ത് പലരും മനസിലാക്കുന്നില്ല.

ഇക്കാര്യത്തേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പലർക്കും അത് ഓർമ്മയിയിൽ വരാറുണ്ട് എന്നത് വാസ്തവമാണെങ്കിലും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ഇത് ഓർക്കാറില്ല. ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ദു:ഖിപ്പിച്ചിട്ട് സങ്കൽപത്തിലെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യഥാശ്രമത്തെയാണ് യേശു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു. മനുഷ്യനുള്ളിൽ ദൈവം ആത്മാവായി ഇരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം ജീവിതത്തിൽ പ്രവർത്തിയിലേക്ക് കൊണ്ട് വരാൻ പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല. ചിലരുടെ സങ്കല്പത്തിൽ ദൈവം ആകാശത്തിൽ എവിടേയോ സ്വർഗത്തിലാണ്. അഥവാ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ എന്തറിയുന്നു എന്നത് അവരുടെ പ്രവർത്തിയിലാണ് വെളിവാകുന്നത്.

കേൾക്കുന്നതെല്ലാം നാരായണന്റെ സ്വരം, കാണുന്നതെല്ലാം നാരായണന്റെ രൂപം എന്ന ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളെ പലരും പുച്ഛിച്ചുതള്ളിയതാണ്. പക്ഷെ യേശുപറഞ്ഞതും, അതേ ആശയം തന്നെയായിരുന്നു എന്നവർ അറിയുന്നില്ല. സത്യം എവിടെയായാലും ഒന്ന് തന്നെയാണ്.

സത്യത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിച്ച (ദൈവവുമായി ഏകീഭവിച്ച) ഒരു മഹാഋഷിയായിരുന്നു ശ്രീയേശു എന്ന് ഭാരതീയർക്കറിയാമായിരുന്നു. ഭവിഷ്യപുരാണത്തിൽ ശ്രീയേശുവും വ്യാസനുമായി നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഋഷി എന്നവാക്കിന് അർത്ഥം, ദർശിച്ചവൻ (സത്യം ദർശിച്ചവൻ, തത്വം ദർശിച്ചവൻ) എന്നാണ്. ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരം നേടിയവരെയാണ് ഋഷി എന്ന്വിളിക്കുന്നത്. **ആത്മാവ് ആണ് ഉപനിഷത്തുക്കളിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ദൈവം.**

വേദത്തിന്റെ അന്തമായ വേദാന്തമാണ് ഉപനിഷത്തുകൾ. "ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാകുന്നു" എന്ന് യേശു പറഞ്ഞ

ത് അന്നത്തെ യെഹൂദപ്രമാണികൾക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത് എങ്ങനെ സാധ്യമാകും? എന്നവർചിന്തിച്ചു. മനുഷ്യന് ദൈവമാകാൻ കഴിയുമോ എന്നവർ ചിന്തിച്ചു. യേശു ദൈവ ദൂഷണം പറയുന്നു എന്നവർ കരുതി.

വേദത്തിലെ "**അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി**" തന്നെയാണ് യേശുവും പറഞ്ഞത്. അഹം എന്നാൽ ഞാൻ, ബ്രഹ്മം= ആത്മാവ്, ദൈവം. അസ്മി= ആകുന്നു.

ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു എന്നാണ് യേശു അതിനെ പറഞ്ഞത്. പ്രവാചകന്മാർ ആരും തന്നെ സത്യത്തെ (ആത്മാവിനെ) ദർശിച്ചവരായിരുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഭാരതീയ തത്വചിന്തകളുമായി യോജിച്ചാണ് പോകുന്നത് എങ്കിലും പലരും അത് വേണ്ടത്ര മനസിലാക്കുന്നില്ല.

1989–ൽ കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രശസ്ത പത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ കണ്ടു. "ഭഗവത്ഗീത പഠിക്കുന്നത് ബൈബിൾ മനസിലാക്കാൻ കൂടുതൽ സഹായകരമായിരിക്കും". ഇത് പറഞ്ഞത് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ഇല്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണനും ശ്രീരാമനും ഒന്നും പരമമായ പരമാത്മാവല്ല, അവർ അതിൽ ഒന്നായിച്ചേർന്നവർ മാത്രമാണ്. പരമാത്മാവിൽ ലയിച്ചവർ പരമാത്മാവ് തന്നെയായിത്തീരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഏക ദൈവമേയുള്ളു. അത് ആത്മാവാണ്, പരമാത്മാവാണ്. സർവ്വവ്യാപിയാകയാൽ പരബ്രഹ്മം എന്നതിനെ വിളിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ദേവന്മാർ അനവധിയുണ്ട്. **ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അരുളപ്പാട് ലഭിച്ചവരെ ദേവന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞുയെങ്കിൽ** എന്ന് യേശു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ദേവന്മാർ ആരാണ് എന്ന് മനസിലാക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. യേശു ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു മനുഷ്യനായി മാത്രം അറിയുന്നവർ ആണ് പലരും. അതിൽ **ദൈവം** എന്നപദം ആരോപിക്കുകയാണ് പലരും ചെയ്യുന്നത്. എപ്പോൾ സകലമനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിലും യേശുക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നുവോ, അപ്പോൾ മാത്രമേ ദൈവമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അൽപമെങ്കിലും അറിയുന്നുള്ളൂ. യേശുക്രി

സ്തുവിനെ അങ്ങനെയറിഞ്ഞാലും അറിവ് പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല, **രുചിച്ചറിയണം,** അനുഭവിച്ചറിയണം. എങ്ങനെ അനുഭവിക്കും?. ആത്മാവും ജീവനുമാണ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തു, ശരീരമല്ല. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവും ജീവനും ഒരാൾ എപ്പോൾ ആയിത്തീരുന്നുവോ, അപ്പോൾ മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയേണ്ട വിധത്തിൽ അറിയുന്നുള്ളു.

ഈ അനന്തമായ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച് സകലത്തിന്റേയും അന്തര്യാമിയുമായി വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ അറിയണം. താൻ ക്രിസ്തുവിലും, ക്രിസ്തു തന്നിലും എന്ന് അനുഭവിച്ചറിയണം.

ഭാര്യ ഭർത്താവിനേയും, മറിച്ചും, മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയേയും മകൻ അപ്പനേയും പ്രയാസപ്പെടുത്തിയിട്ട് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോകാറുണ്ട്. അതിൽ തന്നെ പലരും **രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും, വീണ്ടും ജനിച്ചവരും, പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം** പ്രാപിച്ചവരുമാകുമ്പോൾ സംഗതി കൂടുതൽ വഷളാകുന്നു. യേശുവിനെക്കുറിച്ച് വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്നവർ, ഓരോരോ മനുഷ്യ ശരീരത്തിലും കുടിയിരിക്കുന്ന പുത്രനേയും പിതാവിനേയും ദ്രോഹിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് സ്വയം ആ ദൈവത്തിന്റെ അടുത്ത ഭക്തന്മാർ എന്നഭിമാനിക്കുന്നു. **വാസ്തവത്തിൽ അവർക്ക് ദൈവത്തെ അറിയുമോ,** അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നുവോ, ചിന്തിക്കുക!!.

ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ ഉരുവിട്ടതുകൊണ്ടോ ആയില്ല, അത് ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തീകമാകണം. ഒരു മനുഷ്യനെ കാണുമ്പോൾ അവൻ അജ്ഞാനിയോ ദുഷ്ടനോ ആരുമാകട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്ന് ബുദ്ധിയിൽ തെളിയണം. യേശു പറയുന്നു, ദുഷ്ടനോട് എതിർക്കരുത്. ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴികവഴി പോകാൻ നിർബന്ധിച്ചാൽ രണ്ട് അവനോട്കൂടെ പോകുക. ഓരോ മനുഷ്യനിലും ദൈവമാണ് ഇരിക്കുന്നത് എന്ന് നാം അറിയണം. അതറിയാതെ **ദൈവത്തെഅറിഞ്ഞു** എന്ന് എങ്ങനെ പറയും?

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം: (ദൈവനീതി).

ദൈവ നീതി എന്ന് കേൾക്കാത്തവർ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല, പക്ഷെ അത് എന്താണ് എന്നറിയുന്നവർ ചുരുക്കവുമാണ്. ദൈവരാജ്യം അനേഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം ദൈവനീതി (ഓരൊരുത്തരും അനുഷ്ഠിക്കണ്ട ധർമ്മം)യും അന്വേഷിക്കണം. ദൈവനീതി(ധർമ്മം)അറിയണം, അതിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കണം. ഓരോരുത്തരും എങ്ങനെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കണം എന്ന് ചില ദൈവീക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റലാണ്. അത്തരം ശാസ്ത്രത്തെ ധർമ്മശാസ്ത്രം(സ്മൃതി)എന്ന് ഭാരതത്തിൽ വിളിക്കുന്നു. അതിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച ജീവിതമായിത്തീരുന്നു. അവർക്കു മാത്രമേ സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു.

ഓരൊരുത്തർക്കും ഓരോ ധർമ്മം(അവർ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടത്) ഉണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്നാണതിനെ പറയുന്നത്. ഓരോരുത്തരേയും ദൈവം ഏൽപിച്ചിരിക്കുന്ന താലന്ത് അതാണ്. ഡ്യൂട്ടി, കടമ എന്നൊക്കെ അതിനെ പറയാം. അതനുഷ്ഠിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമാണ്, സ്വർഗരാജ്യം ലഭിക്കുന്നത് എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ കർത്താവെ, കർത്താവെ എന്ന് വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനല്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയെക്കൊണ്ട് സമൂഹത്തിന്, രാജ്യത്തിന് ഒക്കെ ഗുണം കിട്ടുന്നു. അതോടൊപ്പം ആ വിശ്വാസിക്കും ഗുണം കിട്ടുന്നു. സുവിശേഷത്തിലും ന്യായപ്രമാണ കൽപനകൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം ഉണ്ട് എന്ന് കാണിച്ച് തരികയായിരുന്നു യേശു. ഒരാൾ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് കരുതുന്നതിലെ പോരായ്മ യേശു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു.

ഒരാൾ എന്തു ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും ഇത് ഓർമ്മിക്കുക. ലക്ഷ്യത്തെ ഭേദിച്ച ശേഷം വിട്ടവന്റെ കൈയ്യിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുന്ന, ജപ്പാൻകാരും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ബൂംറാംഗ് വിട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതെന്നെങ്കിലും തിരിച്ച് വിട്ടവന്റെ കൈയിൽ തന്നെ എത്തും എന്നുറപ്പാണ്.

വാൾ എടുത്തവൻ വാളാൽ തന്നെ മരിക്കും എന്നും, ഒരുവൻ വിതച്ചത് കൊയ്യും എന്നും യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞത് നാം എന്ത് സംസാരിക്കുമ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും ഓർമയി ലേക്ക് തെളിഞ്ഞു വന്നാൽ നന്ന്. ''വരം ലഭിച്ചവർക്ക് മാത്ര മേ'' വേണ്ടത് വേണ്ടപ്പോൾ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. ഓരോ മനുഷ്യന്റേയും ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവായ ദൈ വത്തോട് ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾ ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കപ്പെടു കയില്ല. എന്നാൽ താൻ ആത്മാവാണ് എന്ന സത്യം അനുഭ വിച്ചറിഞ്ഞ (സാക്ഷാൽക്കരിച്ച) യേശുക്രിസ്തുവിനേപ്പോ ലെയുള്ളവർക്കത് ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയും. കാരണം നമ്മുടെ കൈ അറിയാതെ കണ്ണിൽക്കൊണ്ടാൽ നാം കൈക്ക് ശിക്ഷ കൊടുക്കാറില്ല. അതുപോലെ അവരുടെ ശരീരത്തിലെ അവയ വങ്ങളായി മറ്റുള്ളവരെ അവർ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എ ല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്നു. പിതാവേ ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നറി യായ്കയാൽ ഇവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ എന്ന് യേശുക്രി സ്തു പറഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. യേശു എന്ന മനു ഷ്യശരീരത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരു ദൈവത്തെ യാണ് പലരും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ യേശു വെളിപ്പെ ടുത്തിയത് ദുഷ്ടന്മാരിൽക്കൂടേ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സർ വ്വവ്യാപിയായ ദൈവത്തെയാണ്. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ മറ്റൊരുവനോട് ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തോട് തന്നെ ചെയ്യു ന്ന ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപമായി തീരുന്നു.
